

POSTANOWIENIE

Dnia 12 lutego 2025 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Tomasz Demendecki

w sprawie ze skargi B. P.

na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki
w postępowaniu przed Sądem Apelacyjnym w Lublinie w sprawie o sygn.
II AKo 159/23,

na posiedzeniu bez udziału stron w Izbie Kontroli Nadzwyczajnej i Spraw
Publicznych w dniu 12 lutego 2025 r.:

- 1. pozostawia skargę bez rozpoznania;**
- 2. zwalnia B. P. od wydatków postępowania, obciążając nimi Skarb Państwa.**

UZASADNIENIE

Pismem datowanym na 6 stycznia 2025 r. B. P. (dalej: „skarżąca”), działając
osobiście, wniosła o:

1. stwierdzenie, iż w sprawie toczącej się przed Sądem Apelacyjnym
w Lublinie, sygn. II AKo 159/23, nastąpiła przewlekłość postępowania;
2. zalecenie Sądowi Apelacyjnemu w Lublinie niezwłocznego
przeprowadzenia konkretnej i czytelnej oceny dowód wskazywanych
przez skarżącą;
3. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącej kwoty 350 000 zł;
4. zasądzenie od Skarbu Państwa na rzecz skarżącej wszelkich opłat
i kosztów niniejszego postępowania.

W uzasadnieniu skargi skarżąca wskazała, że nie posiada żadnych możliwości finansowych na wyznaczenie adwokata z wyboru w sprawie przewlekłości postępowania.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje:

Zgodnie z art. 2 ust. 1 ustawy z dnia 17 czerwca 2004 r. o skardze na naruszenie prawa strony do rozpoznania sprawy w postępowaniu przygotowawczym prowadzonym lub nadzorowanym przez prokuratora i postępowaniu sądowym bez nieuzasadnionej zwłoki (tekst jedn. Dz.U. 2023, poz. 1725, dalej: „ustawa o skardze na przewlekłość”) strona może wnieść skargę o stwierdzenie, że w postępowaniu, którego skarga dotyczy, nastąpiło naruszenie jej prawa do rozpoznania sprawy bez nieuzasadnionej zwłoki, jeżeli postępowanie zmierzające do wydania rozstrzygnięcia kończącego postępowanie w sprawie trwa dłużej niż to konieczne dla wyjaśnienia istotnych okoliczności faktycznych i prawnych albo dłużej niż to konieczne do załatwienia sprawy egzekucyjnej lub innej dotyczącej wykonania orzeczenia sądowego (przewlekłość postępowania).

Artykuł 3 ustawy o skardze na przewlekłość określa zamknięty katalog postępowań, co do których możliwe jest wniesienie skargi na przewlekłość. W katalogu tym nie zostało uwzględnione postępowanie w przedmiocie czynności sądu mających na celu wszczęcie postępowania wznowieniowego z urzędu. W konsekwencji uznać należy, że sprawa o rozpoznanie wniosku o wznowienie postępowania z urzędu nie jest „sprawą” w rozumieniu art. 2 ustawy o skardze na przewlekłość (postanowienie Sądu Najwyższego z 22 listopada 2022 r., I NSP 266/22).

Sprawa II AKo 159/23 Sądu Apelacyjnego w Lublinie, w której stwierdzenia przewlekłości domaga się skarżąca, zainicjowana została jej wnioskiem o rozważanie wznowienia z urzędu postępowania zakończonego prawomocnym wyrokiem Sądu Rejonowego w Radzynie Podlaskim z 29 czerwca 2017 r. w sprawie II K 182/16 i utrzymanym w mocy wyrokiem Sądu Okręgowego w Lublinie z 21 marca 2018 r. w sprawie XI Ka 879/17. Jak wskazano powyżej, skarga na przewlekłość postępowania w postępowaniu w przedmiocie czynności sądu

mających na celu wszczęcie postępowania wznowieniowego z urzędu jest niedopuszczalna.

Na marginesie Sąd Najwyższy wskazuje, że w sprawie II AKo 159/23 Sąd Apelacyjny w Lublinie postanowieniem z 8 listopada 2023 r. rozpoznał wniosek skarżącej o wznowienie postępowania odmawiając jego przyjęcia. W wyniku jego zaskarżenia, postanowieniem z 20 grudnia 2023 r. Sąd Apelacyjny w Lublinie utrzymał w mocy zaskarżone postanowienie.

Mając na uwadze powyższe Sąd Najwyższy, stosownie do art. 430 § 1 w zw. z art. 429 § 1 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość, pozostawił skargę bez rozpoznania.

O zwolnieniu skarżącej od kosztów niniejszego postępowania Sąd Najwyższy orzekł na podstawie art. 624 § 1 w zw. z art. 634 k.p.k. w zw. z art. 8 ust. 2 ustawy o skardze na przewlekłość.

[SOP]

r.g.